

Agressivitat Canina

Per Jorge Quiroga Mariscal

Què és l'agressivitat?

L'agressivitat és una tendència a actuar o a respondre de forma violenta.

Cal destacar que no hi ha gossos agressius, sinó conductes agressives davant d'un determinat estímul, també pot tractar-se d'una patologia o pot tenir el seu origen en la genètica del gos en qüestió.

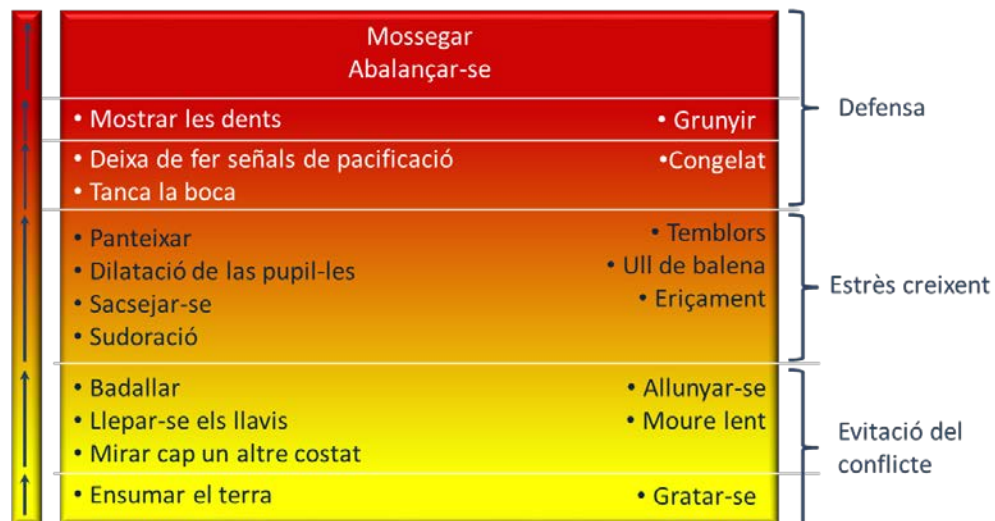
Els gossos com tots els animals desenvolupen patrons de comportament que els permeten incrementar les seves possibilitats de reproduir-se i sobreviure.

Podríem dir que un alt percentatge dels comportaments agressius estan estretament relacionats amb la por, la reproducció, l'instint de supervivència i l'estrès.

Molts d'aquests atacs es podrien prevenir si coneguéssim alguns dels senyals que els gossos ens donen abans de passar a l'agressió, ja que en la majoria dels casos l'agressió és l'última opció que l'animal utilitza.

Aquestes conductes són degudes al desconeixement dels senyals d'agressivitat o bé no reconèixer els senyals d'apaivagament (llenguatge caní), que fan que el resultat de la interacció sigui completament imprevisible.

Normalment el comportament de les persones davant d'una situació "tensa" és recórrer al càstig i això és un greu ERROR, ja que el gos ens està tractant de dir alguna cosa a través del seu llenguatge facial i corporal (por, protecció de recursos, estrès ...) i si nosaltres recorrem al càstig, tenim moltes possibilitats que aquest gos recorri a l'agressió com a mesura de supervivència. Si un gos mossega hem de preguntar si li hem donat una altra opció o si per contra no hem tingut en compte el conflicte que estava patint l'animal i la mossegada era l'única alternativa que li quedava.

Abans que un gos mossegui dona una sèrie de seqüències, unes més visibles que altres, generalment són:

Senyals subtils: pupil·les dilatades, orelles alçades (en cas de por les orelles tendiran a anar cap enrere), cua alta en moviment lateral (en cas de por la cua estarà entre les cames), rigidesa, mirar fixament ...

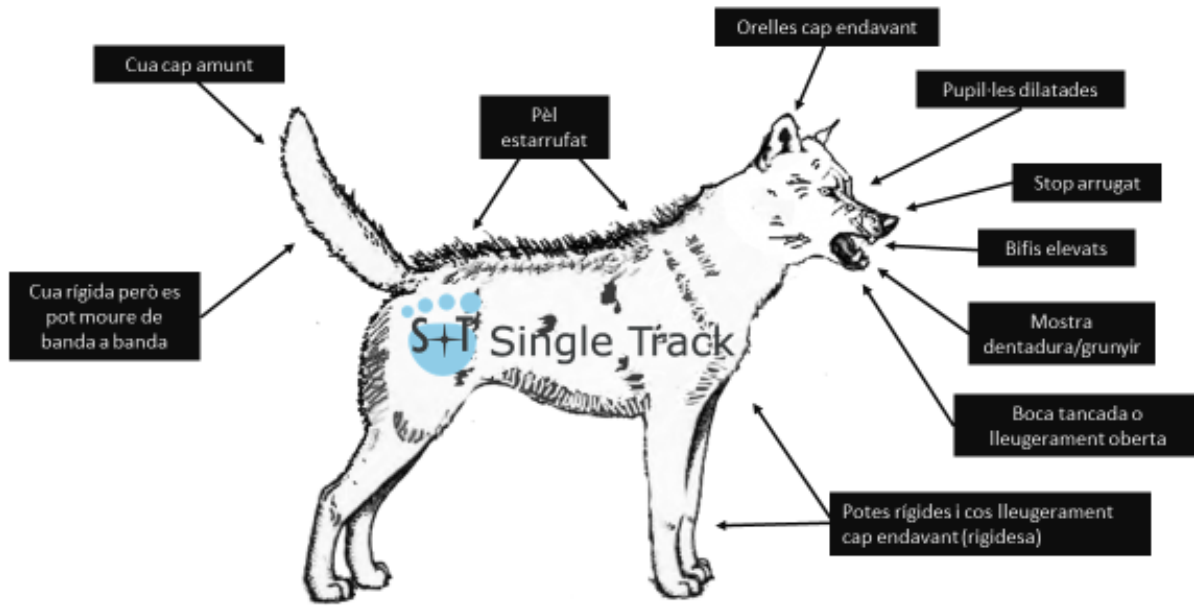
Senyals clares: stop arrugat, bifis elevats, eriçament, grunyits, lladrucs de forma amenaçadora, llançar queixalades, abalançar ...

Davant d'una situació de conflicte hem d'intentar resoldre-ho el millor possible i mai utilitzar el càstig donat que d'aquesta manera incrementarà l'agressivitat i passarà de donar-nos tot un repertori de comunicació a l'agressió activa.

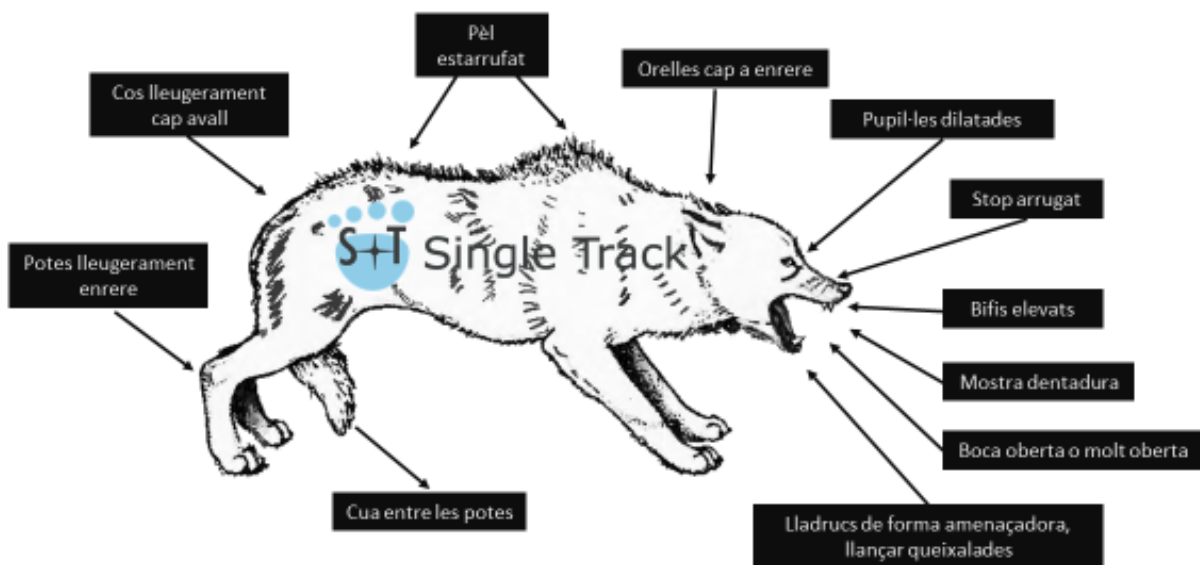
Depenent de les experiències viscudes pel gos aquest escollirà l'estratègia que més s'adeqüi, en això poden influir diferents factors:

- **Històric d'aprenentatge:** el gos agafarà l'estratègia que més efectiva hagi estat en el passat, és a dir si fugir li ha funcionat, llavors triarà fugir, però si la lluita a donat millors resultats gairebé amb tota seguretat escollirà l'atac.
- **Motivacions i sensibilitats:** Motivació fa a l'estat intern que provoca que al gos li agradi alguna cosa i que actuï per aconseguir-ho i les sensibilitats són aquelles coses que desagraden com poden ser pors, fòbies, mal ...
- **Temperament:** es refereix a la dotació genètica bàsica del gos i a marges limitats d'aprenentatge.
- **Impossibilitat de fugida.**

Agressivitat ofensiva

Agressivitat Defensiva

Tipus d' agressivitat canina

L'agressivitat canina es pot dividir en dos grups i dins d'aquests grups diversos sub-grups.

CAUSES ORGÀNIQUES / AGRESSIVITAT SECUNDÀRIA

- Agressivitat por dolor
- Agressivitat por malaltia
- Agressivitat per tumors intracranials
- Hipotiroidisme
- Hidrocefàlia
- Epilèpsia
- Genètica
- ...

CAUSES NO ORGÀNIQUES / CONDUCTA

- Competitiva
- Por
- Protecció de recursos
- Intra-específica
- Intra-sexual
- Interspecífica
- Territorial
- Redirigida
- Depredadora
- Maternal
- Aprenentatge
- Joc
- Impulsiva

Les conductes agressives moltes vegades s'atribueixen a termes jeràrquics, com a líders alfes i una altra terminologia totalment errònia que afortunadament cada vegada està més en desús.

Els termes: dominància, jerarquia, líders, alfes ... pertanyen al passat. Gràcies a estudis científics, estudis de camp, d'observació i tants d'altres, ens han fet evolucionar i tenir més coneixement del comportament caní i del benestar animal, tot i això alguns ensinistradors, educadors, programes de televisió, de ràdio i alguns llibres es neguin a acceptar la realitat, bé sigui per interessos econòmics o d'audiència.

Els responsables dels continguts dels mitjans de comunicació haurien d'entendre que el comportament animal no és cap "Show" en què s'emeten programes amb l'únic objectiu de captar audiència, ja que moltes de les tècniques aplicades podrien titllar de maltractament animal i no només això, sinó que les persones a les que arriba poden posar en perill la seva integritat i el que és pitjor la dels seus fills, amb la qual cosa posar un "faldó" que això no ho facin sense la supervisió d'un professional no és cap solució per evitar que els televidents no ho facin.